

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně Mgr. Markétou Jiráskovou ve věci žalobce **plk. Ing. L. K.** narozeného bytem zastoupeného JUDr. Stanislavou Bednářovou, advokátkou se sídlem Těšnov 1163/5, 110 00 Praha 1, proti žalované **České republice – Ministerstvu spravedlnosti**, IČ 000 25 429, se sídlem Vyšehradská 427/16, 128 10 Praha 2, o **zaplacení 6,425.000,- Kč s příslušenstvím**

takto:

- I.** Žalovaná je **povinna** zaplatit žalobci 125.000,- Kč s 8,05 % úrokem z prodlení p.a. z částky 125.000,- Kč od 7. 3. 2014 do zaplacení a z částky 75.000,- Kč od 7. 3. 2014 do 21. 8. 2014, a to do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II.** Ve zbývající části, kterou se žalobce po žalované domáhá zaplacení 6,300.000,- Kč s 8,05 % úrokem z prodlení p.a. z této částky od 7. 3. 2014 do zaplacení, se žaloba **zamítá**.
- III.** Žalovaná je **povinna** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení 35.150,50 Kč k rukám zástupkyně žalobce JUDr. Stanislavy Bednářové, advokátky se sídlem Těšnov 1163/5, 110 00 Praha 1, a to do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Žalobce se svou žalobou ze dne 4. 4. 2014 nejprve domáhal, aby žalované byla uložena povinnost zaplatit žalobci 6,500.000,- Kč s 8,05 % úrokem z prodlení ročně od 7. 3. 2014 do zaplacení s odůvodněním, že usnesením Policie ČR, Útvaru pro odhalování korupce a finanční kriminality, Služby kriminální policie a vyšetřování ze dne [redacted] bylo zahájeno trestní stíhání žalobce pro trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 3 písm. b) spáchaného ve spolupachatelství podle § 9 odst. 2 trestního zákona s obviněným plk. Ing. P. [redacted] Š. [redacted] Usnesením žalobce převzal dne [redacted]. Následně provedla [redacted] prohlídku jeho kanceláře na [redacted] a domovní prohlídku v jeho bydlišti, poté byl žalobce zadržen. Usnesením téhož policejního orgánu bylo dne 8. 4. 2008, [redacted] zahájeno trestní stíhání žalobce pro trestný čin porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1 trestního zákona a stejným policejním orgánem usnesením ze dne 16. 5. 2008, [redacted] bylo zahájeno trestní stíhání žalobce pro trestný čin porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákona. Žalobce byl zadržen v době své řádné dovolené ve svém tehdejší bydlišti ve [redacted] poté byl převezen do [redacted] a do [redacted] byl v cele předběžného zadržení. Stížnosti žalobce proti usnesením o zahájení trestního stíhání byly zamítnuty jako nedůvodné. V listopadu 2008 podal návrh na zastavení trestního stíhání, učinil návrhy na doplnění vyšetřování, většina byla zamítnuta. V srpnu 2010 se vyjadřoval k obžalobě s poukazem, že není dáno ani zavinění z nedbalosti a nejedná se o trestné činy. Dne 30. 9. 2010 bylo zahájeno řízení u Městského soudu v Praze, následovalo osmáct dnů hlavních líčení, nakonec rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 27. 3. 2013, sp. zn. [redacted], byl žalobce obžaloby zproštěn podle § 226 písm. b) trestního řádu. Rozsudek nabyl právní moci dne 19. 6. 2013. Žalobce byl obviněn ze závažných trestných činů, kterých se měl dopustit v souvislosti se svým služebním postavením na [redacted]. Na potvrzení své nevinu čekal nepřiměřeně dlouho, jeho trestní stíhání trvalo 5 let 10 měsíců a 9 dnů. Trestní stíhání mělo pro žalobce zásadní existenční význam a na jeho výsledku závisela jeho obživa. Stíhání trvalo nepřiměřeně dlouho a bylo řadu let medializováno s tím, že řada medializovaných informací šla nad rámec § 8a odst. 3 trestního řádu. Státem byl dlouhou dobu přidržen v postavení obviněného a obžalovaného z trestných činů. Žalobce byl příslušníkem [redacted] od roku [redacted] trestním řízením byl dehonestován a dočasně byl zproštěn výkonu služby. [redacted]

Okolnost trestního stíhání a s ním spojený pracovní a společenský propad jej drtil a jeho rodinu též takovou měrou, že samotné zproštění obžaloby nemůže považovat za dostiučinění a dostatečné odškodění újmy. Důsledky trestního stíhání a stresové životní události dosud přetrvávají. Medializace žalobce v tisku, v televizi a na různých internetových stránkách žalobce a rodinu hrubě poškodila. Dozorující státní zástupce únik informací popřel. Následně byla veřejnost informována v každých ranních zprávách na ČT24 o průběhu soudního jednání, kde byl žalobce prezentován v záběrech ze soudní síně. Trestním stíháním došlo k poškození jeho dobré pověsti profesní na národní i mezinárodní

úrovni, jeho kariéra v armádě byla zničena. Žalobce byl dočasně zproštěn výkonu služby od [REDACTED] do [REDACTED] a ani po pravomocném zprošťujícím rozsudku nebylo jisté jeho další působení v [REDACTED]. Jeho kariéra se zastavila na 7 let, nyní začíná tam, kde skončil při zahájení trestního stíhání. Ostudné obvinění a veřejný odsudek byl takového rázu, že řada jeho kolegů s ním nechtěla či se obávala stýkat na služební úrovni, nebo přímo dávali najevo opovržení. Kolegové, kteří se se žalobcem stýkali, byli upozorněni, že to není vhodné, stal se obskurní osobou. Na náhradu nemajetkové újmy za nezákonné trestní stíhání požaduje žalobce 3,000.000,- Kč. Trestní stíhání mělo dopad i na život jeho rodiny. Matka žalobce, která žije v [REDACTED] kde [REDACTED] učila a znají jí tam všichni, musela čelit společenskému tlaku. Manželka žalobce nesnesla popsanou situaci, a když jejich syn [REDACTED] onemocněl [REDACTED] spatřovala příčinu a původ všech nesnází v osobě žalobce. V roce 2012 se odstěhovala ze společného bydliště i se synem [REDACTED]. Jejich vztah se dosud neopravil, stále žijí odděleně. Žalobce ztratil svou životní roli opory a ochránce rodiny. Na náhradu této nemajetkové újmy požaduje 1,000.000,- Kč. Po dobu dispozice byl základní plat žalobce snížen o 50 %, nepobíral odměny a nemohl vykonávat pohotovost. Žalobce tak přišel v důsledku trestního stíhání o částku [REDACTED],- Kč. V době trestního stíhání měl vyživovací povinnost k synům L [REDACTED] narozenému [REDACTED], R [REDACTED] a V [REDACTED] oba narození [REDACTED], kteří se připravovali studiem k výkonu povolání. Měl závazek ke splátkám hypotéky na dům a byl to žalobce, kdo v předchozích letech rodinu finančně zabezpečoval. V důsledku snížení platu byl nucen nedostatek finančních prostředků řešit prodejem [REDACTED] i soukromými půjčkami a celá rodina pak omezením všech výdajů. Nakonec byli nuceni prodat i [REDACTED] dále [REDACTED] a nakonec i další samostatnou [REDACTED]. Žalobce také nemohl poskytovat finanční podporu své matce J [REDACTED] K [REDACTED] narozené [REDACTED] S [REDACTED] L [REDACTED] se rozhodl studium nejprve přerušit a následně ukončit, aby rodinu finančně dále nezatěžoval. Nemohli si dovolit ani dovolenou. Žalobce tak požaduje nahradit nemajetkovou újmu za nemožnost zajištění přiměřené životní úrovně své rodiny ve výši 1,000.000,- Kč. Z důvodu zhoršení zdravotního stavu rodinných příslušníků žalobce, zejména syna R [REDACTED], u kterého bylo v [REDACTED] zjištěno [REDACTED] onemocnění – [REDACTED], a u matky žalobce, požaduje náhradu nemajetkové ve výši 1,500.000,- Kč.

Žalovaná se k žalobě vyjádřila tak, že žalobce u ní dne 6. 9. 2013 uplatnil nárok na náhradu nemajetkové újmy ve výši 6,500.000,- Kč z důvodu v žalobě popsaných. Žalovaná zaplatila žalobci 75.000,- Kč jako náhradu nemajetkové újmy způsobenou nezákonným rozhodnutím. Žalobce byl nejprve stíhán pro trestný čin podvodu, za který mu hrozilo uložení trestu odnětí svobody v sazbě od dvou do osmi let, následně byl skutek překvalifikován na trestný čin porušování povinností při správě cizího majetku, za který mu hrozilo uložení trestu odnětí svobody v sazbě od šesti měsíců do pěti let. Ze všech spoluobžalovaných byl žalobce tím, kterému tento trest hrozil nejméně s ohledem na jeho postavení ve skutečích kladených obžalovaným za vinu. Trestní stíhání žalobce trvalo 5 let a 10 měsíců, jednalo se o věc složitou, bylo vyslechnuto velké množství svědků, jak v přípravném řízení, tak i v řízení před soudem prvního stupně, zároveň byla provedena spousta listinných důkazů a domovních prohlídek a prohlídek jiných prostor u obžalovaných. Bylo prokázáno, že předmětné řízení bylo ve značném měřítku medializováno, neboť [REDACTED]. Na takovéto typy řízení je obecně

veřejností a médií nahlíženo nevráživě a odsouzeníhodně. Bylo též prokázáno, že uvedený čin měl být spáchán v souvislosti s výkonem povolání žalobce, když žalobce [REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
Soud ve svém rozsudku ze dne 27. 3. 2013 sice zprostil žalobce obžaloby, avšak ne z důvodu, že se daný skutek vůbec nestal, či ho nespáchal právě žalobce, avšak dle zprošťujícího důvodu dle § 226 písm. b) trestního řádu, kdy se vyjádřil, že se skutek, kladený za vinu žalobci, skutečně stal, ovšem nebyl shledán úmysl žalobce ke spáchání tohoto skutku. Soud v odůvodnění rozsudku také vysvětluje postup, kterým bylo ve věci rozhodováno, a to tak, že bylo rozhodováno podle příznivější úpravy pro žalobce, tj. podle zákona č. 40/2009 Sb., nikoliv podle zákona č. 140/1961 Sb., na základě kterého bylo zahájeno trestní stíhání žalobce, kdy dle této starší úpravy stačila ke spáchání daného činu pouze nedbalostní forma zavinění. Bylo-li by tedy postupováno podle úpravy zákona č. 140/1961 Sb., byl by žalobce odsouzen za trestný čin spáchaný z nedbalosti. V souvislosti s trestním stíháním skutečně došlo ke zproštění žalobce výkonu služby, kdy byl dán do dispozice. Tvzení žalobce, že díky tomu nemohl kariérně růst, je spekulativní, stejně tak i porovnávání se služebním vývojem kariéry [REDACTED] Ing. B. [REDACTED] D. [REDACTED]. Též je značně nadnesené hovořit o tomto skutku jako o prostředku k profesní a společenské likvidaci [REDACTED] neboť soudem bylo prokázáno, že žalobce skutek dávaný mu za vinu skutečně spáchal, avšak subjektivní stránka trestného činu byla posouzena na základě příznivější právní úpravy pro žalobce. Žalobci by skutečně snížen plat o 50 %, avšak i po snížení plat dosahoval takové výše, že se nedá hovořit o finančním strádání rodiny. Jeho příjem společně s příjmem manželky žalobce odpovídal výši výdělkům průměrné rodiny. Tvzení, že synové žalobce byli nuceni při studiu příležitostně pracovat, je zveličené a není argumentem pro přiznání nemajetkové újmy, je běžnou praxí, že si studenti na vysokých školách příležitostně přivydělávají. Žalobce v původní žádosti o odškodnění uplatněné u žalované dne 6. 9. 2013 požadoval přiznání zadostiučinění ve výši 1,500.000,- Kč jako nemajetkovou újmu pro své rodinné příslušníky. Žalovaná se k tomuto nároku vyjádřila tak, že v této části žádost žalobce zamítla, neboť rodinní příslušníci nejsou podle § 7 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. účastníky řízení, v němž bylo vydáno nezákonné rozhodnutí. V žalobě pak žalobce svůj požadavek změnil tak, že tuto částku nepožadují rodinní příslušníci, ale žalobce sám. Tento nárok tedy nebyl u žalované vůbec uplatněn. Žalovaná navrhla žalobu zamítnout.

Podáním ze dne 16. 12. 2014 vzal žalobce svou žalobu částečně, co do požadavku na zaplacení částky 75.000,- Kč zpět z důvodu, že žalovaná mu toto částku dne 21. 8. 2014 uhradila. Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 9. března 2015, č. j. 10C 93/2014-175, bylo řízení v této části zastaveno.

Z usnesení Policie České republiky, Útvar odhalování korupce a finanční kriminality, Služby kriminální policie a vyšetřování ze dne 10. 8. 2007, [REDAKCE], ze stížnosti žalobce proti usnesení o zahájení trestního stíhání, z usnesení Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 6 ze dne 1. 10. 2007, sp. zn. [REDAKCE] a z upozornění na změnu právní kvalifikace ze dne 19. 10. 2007 soud zjistil, že dne 10. 8. 2007 bylo zahájeno podle § 160 odst. 1 trestního řádu trestní stíhání plk. Ing. P. [REDAKCE] Š. [REDAKCE] a plk. gšt. Ing. I. [REDAKCE] K. [REDAKCE] jako obviněných z trestného činu podvodu formou spolupachatelství podle § 9 odst. 2 trestního zákona k § 250 odst. 1, 3 písm. b) trestního zákona, přičemž Ing. I. [REDAKCE] K. [REDAKCE] měl [REDAKCE]

[REDAKCE] Proti usnesení o zahájení trestního stíhání podal žalobce stížnost, ve které uvedl, že zcela vylučuje, že by podepsal dokumenty předložené Ing. Š. [REDAKCE] s vědomím [REDAKCE]. Stížnost žalobce proti usnesení o zahájení trestního stíhání byla zamítnuta usnesením Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 6 ze dne 1. 10. 2007, sp. zn. [REDAKCE]. Dne 19. 10. 2007 byl žalobce upozorněn policejním orgánem na změnu právní kvalifikace s tím, že jeho jednání uvedené v usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 10. 8. 2007 bude právně posouzené jako trestný čin porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1 trestního zákona. Zároveň byl upozorněn, že pominuly důvody jeho nutné obhajoby.

Z protokolu o provedení prohlídky jiných prostor a pozemků ze dne 13. 8. 2007 soud zjistil, že byla provedena prohlídka [REDAKCE] a jiné stavby ve [REDAKCE], která je v SJM Ing. L. [REDAKCE] K. [REDAKCE] a S. [REDAKCE] K. [REDAKCE]. Prohlídky byli mimo jiné přítomni Ing. L. [REDAKCE] K. [REDAKCE] a L. [REDAKCE] K. [REDAKCE] narozen [REDAKCE]. Téhož dne proběhla domovní prohlídka v bytové jednotce č. [REDAKCE] v ulici [REDAKCE] ve [REDAKCE], které jsou ve SJM Ing. L. [REDAKCE] K. [REDAKCE] a S. [REDAKCE] K. [REDAKCE]. Prohlídky se účastnil též L. [REDAKCE] K. [REDAKCE] narozen [REDAKCE].

Z rozkazu [REDAKCE] [REDAKCE] že bylo rozhodnuto, že se plukovník gšt. Ing. I. [REDAKCE] K. [REDAKCE], dočasně zprošťuje výkonu služby a současně se určuje [REDAKCE]

Z oznámení Národního bezpečnostního úřadu ze dne 23. 10. 2007, č.j. [REDAKCE], soud zjistil, že žalobci bylo sděleno, že bylo zahájeno řízení podle § 101 zákona č. 412/2005 Sb. [REDAKCE]

[REDACTED]
[REDACTED]
Z novinových článků soud zjistil, že dne [REDACTED] byl v deníku [REDACTED] uveřejněn
článek [REDACTED] s tím, že státní zastupitelství podalo obžalobu na [REDACTED]

[REDACTED] Jedná se o
P. S. [REDACTED] I. K. [REDACTED] a
I. Z. [REDACTED]

[REDACTED] Dne [REDACTED] byl na
[REDACTED] uveřejněn článek [REDACTED]

[REDACTED] Dne [REDACTED] byl v deníku [REDACTED]
zveřejněn článek s titulkem [REDACTED] ve kterém je uvedeno,
že na [REDACTED]

[REDACTED] V článku je jmenován P. [REDACTED]
S. [REDACTED] Kriminalisté sdělili, že Š. [REDACTED] vzal všechnu vinu
na sebe, [REDACTED]

[REDACTED] V deníku [REDACTED] byl dne [REDACTED] publikován článek [REDACTED]
ve kterém je uvedeno, že [REDACTED]

[REDACTED] Policie obvinila P. [REDACTED] Š. [REDACTED] podle informací je vyšetřován též [REDACTED]
I. K. [REDACTED]

Ze žádosti žalobce ze dne 15. 6. 2010 a ze sdělení Městského státního zastupitelství
v Praze ze dne 17. 6. 2010 soud zjistil, že žalobce požádal Městské státní zastupitelství
v Praze v reakci na zprávu odvysílanou [REDACTED] dne [REDACTED], kterou pak převzaly
další sdělovací prostředky, o sdělení kdo a v jakém rozsahu o této trestní věci podal informace
podle § 8a odst. 3 trestního řádu. Městské státní zastupitelství v Praze dopisem ze dne 17. 6.
2010 sdělilo žalobci, že informace o trestním řízení vedeném proti žalobci poskytovalo pouze
a jediné z úřední činnosti nadřízenému Vrchnímu státnímu zastupitelství v Praze, a to v rámci
výkonu dohledu dle § 12d zákona o státním zastupitelství. Jednoznačně a v plném rozsahu
vylučuje, že by původcem informací, které uvádí žalobce, bylo zdejší státní zastupitelství.

Z kupní smlouvy ze dne 21. 1. 2011 soud zjistil, že manželé Ing. I. [REDACTED] K. [REDACTED] a
S. [REDACTED] K. [REDACTED] jako prodávající a manželé M. [REDACTED] Č. [REDACTED] a I. [REDACTED] Č. [REDACTED] jako
kupující uzavřeli kupní smlouvu, jejímž předmětem byl prodej [REDACTED] a [REDACTED]
v katastrálním území [REDACTED] za kupní cenu [REDACTED], - Kč. Z kupní smlouvy ze dne 27. 4.
2012 soud zjistil, že manželé Ing. I. [REDACTED] K. [REDACTED] a S. [REDACTED] K. [REDACTED] jako prodávající

uzavřeli s P. [redacted] P. [redacted] a E. [redacted] P. [redacted] jako kupujícími kupní smlouvu, jejímž předmětem byla [redacted] v katastrálním území [redacted] za kupní cenu [redacted] Kč.

Ze spisu Městského soudu v Praze, sp. zn. [redacted] soud zjistil, že usnesením policejního orgánu ze dne 10. 8. 2007, [redacted] bylo zahájeno trestní stíhání proti plk. Ing. P. [redacted] Š. [redacted] a plk. gšt. Ing. I. [redacted] K. [redacted] jako obviněným z trestného činu podvodu formou spolupachatelství podle § 9 odst. 2 trestního zákona k § 250 odst. 1, 3 písm. b) trestního zákona. Dne 19. 10. 2007 byl I. [redacted] K. [redacted] upozorněn na změnu právní kvalifikace s tím, že jednání popsané v usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 10. 8. 2007 bude nadále posuzováno jako trestní čin porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1 trestního zákona. Usnesením policejního orgánu ze dne 8. 4. 2008, č.j. [redacted] bylo zahájeno trestní stíhání žalobce jako obviněného z trestného činu porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1 trestního zákona a usnesením policejního orgánu ze dne 16. 5. 2008, č.j. [redacted] bylo zahájeno trestní stíhání L. [redacted] K. [redacted] jako obviněného z trestného činu porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákona. V mezidobí bylo zahajováno trestní stíhání několikrát proti Ing. P. [redacted] Š. [redacted] a následně proti Ing. I. [redacted] Z. [redacted] Dne 14. 11. 2007 byla policejním orgánem vyloučena ze společného trestního řízení vedeného proti obviněným Ing. P. [redacted] Š. [redacted] a Ing. I. [redacted] K. [redacted] trestní věc obviněného Ing. L. [redacted] K. [redacted] k samostatnému projednání a rozhodnutí z důvodu urychlení trestního řízení. Proti tomuto usnesení podal L. [redacted] K. [redacted] stížnost, která byla Obvodním státním zastupitelstvím pro Prahu 6 v prosinci 2007 zamítnuta, protože není přípustná. V říjnu 2007 podal L. [redacted] K. [redacted] žádost o přezkoumání postupu policejního orgánu, byly podány i stížnosti proti usnesení o zahájení trestního stíhání, které byly usnesením Městského státního zastupitelství v Praze zamítnuty. Dne 13. 8. 2007 byl sepsán protokol o zadržení obviněného L. [redacted] K. [redacted] z důvodu jeho přepravy k výslechu. Dne 14. 8. 2007 dal obvodní státní zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 6 pokyn, aby byl Ing. L. [redacted] K. [redacted] ihned propuštěn ze zadržení. Dne [redacted] byla provedena prohlídka jiných prostor a pozemků Ing. L. [redacted] K. [redacted] a to [redacted] [redacted] Dne [redacted] byla provedena domovní prohlídka v bytové jednotce č. [redacted] ve [redacted] v SJM Ing. L. [redacted] K. [redacted] a S. [redacted] K. [redacted] a dne [redacted] prohlídka [redacted] ve [redacted] v SJM manželů K. [redacted]. V prosinci 2007 bylo podáno odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická počítačová expertiza, dále odborné vyjádření [redacted] Oddělení kriminalistické techniky a expertiz Praha, další odborné vyjádření bylo podáno též Odborem kriminalistické techniky a expertiz Policie ČR Správy západočeského kraje. V průběhu vyšetřování byl vyslechnut obviněný K. [redacted], Š. [redacted] a Z. [redacted] byli vyslýcháni svědkové B. [redacted], K. [redacted], P. [redacted], T. [redacted], B. [redacted], K. [redacted], M. [redacted], R. [redacted], S. [redacted], Š. [redacted], N. [redacted], S. [redacted], B. [redacted], Č. [redacted], D. [redacted], Ď. [redacted], F. [redacted], H. [redacted], H. [redacted], K. [redacted], K. [redacted], L. [redacted], M. [redacted], a, P. [redacted], P. [redacted], P. [redacted], R. [redacted], R. [redacted], Š. [redacted], Š. [redacted], Š. [redacted], V. [redacted], Z. [redacted], Z. [redacted], Z. [redacted] byla prováděna dožádání Ekonomické sekce, Sekce správy majetku [redacted] byly zakládány faktury, smlouvy o dílo, dodací listy, vnitřní rozkazy, knihy odměn a darů, bylo prováděno dožádání, bylo vyhodnocováno PC Šmídy a jeho emailové schránky, byly párovány faktury

s objednávkami a se skutečně dodaným materiálem, byly zakládány výnosy Ministerstva obrany, odborné směrnice, organizační řád Ministerstva obrany, zvláštní rozkazy [REDAKCE] [REDAKCE] vnitřní rozkazy [REDAKCE] [REDAKCE] záznamy o odměnách a trestech, výpisy z obchodních rejstříků a osobní materiály. Městské státní zastupitelství v Praze vrátilo dne 12. 1. 2009 věc k došetření Policii České republiky, dále byly zakládány faktury a vnitřní rozkazy [REDAKCE] a seznamy datových nosičů s odborným vyjádřením z oboru výpočetní techniky. Dne 26. 2. 2009 byla podána obžaloba k Městskému soudu v Praze proti obviněným Ing. P. [REDAKCE] Š. [REDAKCE], Ing. L. [REDAKCE] K. [REDAKCE] a Ing. I. [REDAKCE] Z. [REDAKCE]. Předseda Městského soudu v Praze v srpnu 2009 prodloužil předsedkyni senátu [REDAKCE] lhůtu k nařízení hlavního líčení do 31. 1. 2010, důvodem byla složitost a rozsah věci. Městský soud v Praze v neveřejném zasedání dne 22. 1. 2010 rozhodl tak, že se věc obviněných vrací státnímu zástupci k došetření. Městské státní zastupitelství v Praze podalo v únoru 2010 stížnost proti usnesení. V únoru 2010 byl spis předložen Vrchnímu soudu v Praze, který v neveřejném zasedání dne 22. 4. 2010 napadené rozhodnutí soudu zrušil a soudu prvního stupně uložil, aby o věci znovu jednal a rozhodl. Hlavní líčení bylo nařízeno na den 6. – 7. 9. 2010, hlavní líčení bylo odročeno na den 30. 9. – 1. 10. 2010 z důvodu neúčasti obhájce obžalovaného Z. [REDAKCE]. Dne 30. 9. 2010 byla přednesena obžaloba, byl vyslechnut obžalovaný Ing. P. [REDAKCE] Š. [REDAKCE], provedeny listinné důkazy, v hlavním líčení bylo pokračováno dne 1. 10. 2010, kdy bylo pokračováno ve výslechu obžalovaného Ing. P. [REDAKCE] Š. [REDAKCE], poté byl vyslýchán obžalovaný Ing. L. [REDAKCE] K. [REDAKCE] a Ing. I. [REDAKCE] Z. [REDAKCE]. Hlavní líčení bylo odročeno na dny 2. – 3. 12. 2010. V mezidobí byly zakládány do spisu další důkazní návrhy. Při hlavním líčení dne 21. 2. 2011 byl vyslechnut svědek J. [REDAKCE] K. [REDAKCE] R. [REDAKCE] P. [REDAKCE], Z. [REDAKCE] P. [REDAKCE] K. [REDAKCE], M. [REDAKCE] S. [REDAKCE] R. [REDAKCE] R. [REDAKCE] hlavní líčení bylo přerušeno do 22. 2. 2011, kdy byli vyslýcháni svědkové V. [REDAKCE] Š. [REDAKCE], R. [REDAKCE] B. [REDAKCE] V. [REDAKCE] S. [REDAKCE] M. [REDAKCE] Č. [REDAKCE] J. [REDAKCE] E. [REDAKCE] hlavní líčení bylo odročeno na 21. – 22. 4. 2011. V mezidobí byly zakládány do spisu listinné důkazy. Při hlavním líčení dne 21. 4. 2011 byl vyslechnut svědek J. [REDAKCE] T. [REDAKCE] A. [REDAKCE] V. [REDAKCE] Ing. M. [REDAKCE] M. [REDAKCE] J. [REDAKCE] B. [REDAKCE] J. [REDAKCE] M. [REDAKCE] Dne 22. 4. 2011 byli vyslechnuti svědkové Z. [REDAKCE] P. [REDAKCE], Ing. K. [REDAKCE] R. [REDAKCE], S. [REDAKCE] Š. [REDAKCE] Ing. P. [REDAKCE] Š. [REDAKCE] Ing. B. [REDAKCE] D. [REDAKCE] hlavní líčení bylo odročeno na 27. června 2011. Do spisu byly zakládány listinné důkazy týkající se [REDAKCE] Při hlavním líčení dne 27. 6. 2011 byli vyslýcháni svědkové P. [REDAKCE] Š. [REDAKCE] Ing. J. [REDAKCE] J. [REDAKCE], Ing. J. [REDAKCE] R. [REDAKCE] Hlavní líčení bylo odročeno na 3. 10. 2011. Byly opět zakládány faktury, jiné listinné důkazy. Při hlavním líčení dne 3. 10. 2011 byli vyslechnuti svědkové Ing. J. [REDAKCE] P. [REDAKCE], Ing. P. [REDAKCE] H. [REDAKCE], Bc. Š. [REDAKCE] S. [REDAKCE] Ing. P. [REDAKCE] Š. [REDAKCE] (obžalovaný). Bylo odročeno na neurčito z důvodu přibrání znalce z oboru ekonomika. Znalecký posudek byl vypracován v květnu 2012, byl rozeslán obžalovaným a státnímu zástupci a hlavní líčení nařízeno na 14. – 15. 5. 2012. Při hlavním líčení dne 28. 6. 2012 byl vyslechnut obžalovaný Ing. P. [REDAKCE] Š. [REDAKCE], Ing. K. [REDAKCE] neměl námítky ke znaleckému posudku, respektive se k němu nevyjadřoval, pouze obžalovaný Ing. I. [REDAKCE] Z. [REDAKCE] Hlavní líčení odročeno na 6. – 7. 9. 2012. Při hlavním líčení dne 6. 9. 2012 byl vyslechnut obžalovaný Š. [REDAKCE], byly čteny listinné důkazy, ke kterým se obžalovaní vyjadřovali. Dne 7. 9. 2012 při hlavním líčení byly čteny listinné důkazy, byl vyslechnut obžalovaný I. [REDAKCE] Z. [REDAKCE] Hlavní líčení odročeno na 22. – 26. 10. 2012. V mezidobí byly do spisu zakládány další listinné důkazy. Při hlavním líčení dne 22. 10. 2012 byl vyslechnut svědek Ing. P. [REDAKCE] P. [REDAKCE] Při hlavním líčení dne 23. 10.

2012 byl vyslechnut znalec P. B. Byl vyslechnut obžalovaný Ing. P. Š. Hlavní líčení odročeno na listopad a prosinec 2012. V mezidobí byly do spisu zakládány další listinné důkazy, doručovány omluvy svědků a v listopadu 2012 též dodatek ke znaleckému posudku, rozhodnutí jiných soudů v civilních i trestních věcech a rozhodnutí v řízeních zahájených finančním úřadem. Při hlavním líčení dne 22. 11. 2012 byl vyslechnut svědek R. P., JUDr. J. M. Při hlavním líčení 23. 11. 2012 byl vyslechnut svědek J. R., Ing. V. H., Ing. P. B. L. K. Hlavní líčení odročeno na prosinec 2012, hlavní líčení se konalo dne 6. 2. 2013, byli vyslechnuti svědkové R. R., JUDr. Ing. P. B. byly provedeny listinné důkazy, hlavní líčení odročeno na únor 2013. Do spisu byl založen . Při hlavním líčení dne 26. 2. 2013 byl vyslechnut svědek P. P., R. P., promítalo se DVD, prováděny listinné důkazy, byl vyslýchán obžalovaný P. Š. Jednání odročeno na 18. 3. 2013, byla podávána odborná vyjádření, zakládány rozsudky v civilních věcech, opis z evidence rejstříku trestů (žalobce bez záznamu o odsouzení). Při hlavním líčení dne 18. 3. 2013 byly prováděny listinné důkazy, byly předneseny závěrečné řeči, hlavní líčení bylo odročeno za účelem porady senátu na 27. 3. 2013, při kterém byl vyhlášen rozsudek, kterým byl Ing. P. Š. a Ing. I. Z. uznáni vinnými, obžalovaný Ing. P. Š. z trestného činu porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1, odst. 3 trestního zákona a trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 3 písm. b) trestního zákona a obžalovaný Ing. I. Z. pro přečin porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoník. Ing. L. K. byl zproštěn obžaloby podle § 226 písm. b) trestního řádu, ve vztahu k Ing. L. K. nabyl rozsudek právní moci dne 19. 6. 2013. Z odůvodnění rozsudku vyplývá, že obžalovaný Ing. K. popřel, že by věděl o tom, že na místo renovace tonerů jsou odebírány jiné věci, poukázal na okolnost, že jako zástupce ředitele se musel při podpisu dokumentu spolehnout na odborný aparát, nebylo v jeho silách všechno kontrolovat.

Soud tak dospěl k závěru, že v daném případě není dána subjektivní stránka zavinění obžalovaného ve formě úmyslu, který je zákonným znakem trestného činu podle § 255 trestního zákona. V úvahu by přicházela právní kvalifikace trestného činu porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255a trestního zákona v nedbalostní formě. Soud se zbýval otázkou s ohledem na trestní zákoník č. 40/2009 Sb., podle jakého zákona jednání obžalovaného posuzovat. Trestný čin porušení povinnosti při správě cizího majetku z nedbalosti je nově formulován v § 221 odst. 1 trestního zákoníku, přičemž zákonným znakem tohoto trestného činu je zavinění ve formě hrubé nedbalosti. Soud se proto zabýval otázkou, která z obou právních úprav je pro obžalovaného Ing. K. příznivější a dospěl k závěru, že příznivější je úprava podle nového trestního zákoníku, která přísněji vymezuje

míru zavinění. U obžalovaného tento vyšší stupeň intenzity nedbalosti shledán nebyl. Pokud jde o skutek pod bodem 2 ([REDACTED]), pak ten není trestným činem.

Z personálního rozkazu [REDACTED] r [REDACTED] byl dočasně zproštěn výkonu služby, [REDACTED]

[REDACTED] Zároveň bylo zrušeno dočasné zproštění výkonu služby [REDACTED] Ze [REDACTED]

Z personálního rozkazu [REDACTED] zjistil, že žalobce byl [REDACTED] přeložen do podřízenosti jiného [REDACTED] orgánu [REDACTED]

Ze záznamu o pohovoru [REDACTED]

Ze záznamu o průběhu služby [REDACTED]

Z porovnání kariéry [REDACTED] Ing. B [REDACTED] D [REDACTED] s kariérou žalobce soud zjistil, že Ing. B [REDACTED] D [REDACTED] vystudoval [REDACTED]

Žalobce vystudoval [REDACTED]

[REDACTED]

Z článku prof. MUDr. I. Š. CSc. ze dne [REDACTED] nazvaného [REDACTED] soud zjistil, že tento lékař [REDACTED] ve svém článku napsal, že psychickými stresovými faktory mohou být i neschopnost nebo oslabená schopnost zařazení se do společnosti, beznaděj, extrémní strach, nebo zlost. Týká se to především lidí závislých na jiných osobách, jako jsou děti, senioři, nebo osoby podléhající různým typům společenské diskriminace. Stres může ovlivnit celou homeostázu organismu řízenou nervovým endokrinním a imunitním systémem. Psychický stres, zvláště stává-li se dlouhodobějším, může též ovlivnit reprodukci jedince. Přetrvávající stresové podněty vytvářejí chronický stres a stávající se jednou z nejvýznamnějších příčin tzv. civilizačních chorob. Chronický stres vede k poruchám imunity a chronickým infekcím, nádorovým onemocněním a podobně. Z článku doc. MUDr. I. P. CSc., lékaře Onkologické kliniky VFN a 1. LF UK v Praze z roku 2009 soud zjistil, že stálý stres je dalším faktorem zvyšujícím riziko vzniku nádorového onemocnění.

Z propouštěcí zprávy [REDACTED] soud zjistil, že R. K. narozen [REDACTED] byl hospitalizován [REDACTED] za účelem [REDACTED] Léčba potom má být dokončena [REDACTED]

Z propouštěcí zprávy Nemocnice [REDACTED] soud zjistil, že R. K. absolvoval [REDACTED] Z lékařské zprávy

zúčastněným, koho se to týká, neboť to probíhalo i v médiích [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED] a došlo tím k velkému zásahu nejenom do jeho kariérního, ale i osobního života. [REDACTED]
[REDACTED] Možná by mohl dosáhnout nějaké významnější pozice, pokud by nebyl trestně stíhán, třeba by mohl vykonávat i [REDACTED]

Svěděk O [REDACTED] D [REDACTED] při své svědecké výpovědi uvedl, že nastoupil v roce 2000 na [REDACTED] V roce 2004 nebo 2005 tam nastoupil žalobce jako [REDACTED] a svědek byl jeho podřízeným, v podstatě i v současné době je opět jeho podřízeným. Poté, kdy byl žalobce obviněn [REDACTED] a přesunut [REDACTED] tak se s ním svědek jednou za měsíc nebo za dva setkával, neboť lidé se od něho odvrátili, ale on nikoliv. [REDACTED] a poté, co se v médiích objeví vaše jméno a fotka, tak už ani nemusíte chodit do práce, neboť s vámi nikdo nechce mít kontakt. [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED] a [REDACTED]. Žalobce měl syny, kteří byli přihlášení na vysokou školu, a to museli stáhnout, neboť je žalobce nemohl financovat. Žalobce bydlel ve [REDACTED] musel prodat i [REDACTED] aby mohl dojíždět na ubytovnu a jeden jeho syn se [REDACTED] místo toho, aby studoval vysokou školu.

Svěděk J [REDACTED] D [REDACTED] při své svědecké výpovědi uvedl, že žalobce zná z práce, svědek tam působil jako [REDACTED] žalobce zná i ze sportovních aktivit, žalobce byl jeho [REDACTED]. Trestní stíhání žalobce poškodilo jako [REDACTED] on měl vysoké ambice a měl, jak se říká, našlápnuto. Toto ho srazilo k zemi jak v rovině psychické, tak pracovní i osobní. [REDACTED] má to dopad na psychiku i finance, člověk je dán do jiného režimu a strádá, neví, co s ním bude, což je nejhorší. Žalobce byl rovný a pracovitý člověk, svědek měl k němu blízko, bral to tak, že mu bylo ublíženo, že si to nezasloužil. Žalobce byl zlomený a lidé, aniž by věděli, o co šlo, tak ho odsuzovali. Bylo jich málo, co se žalobcem udržovali kontakty, a bylo jimi z toho důvodu opovrhováno.

Svěděk V [REDACTED] K [REDACTED] při své svědecké výpovědi uvedl, že žalobce zná od roku 2004, kdy se stal [REDACTED], bere ho jako schopného [REDACTED] a čestného [REDACTED] Když byl žalobce obviněn, tak svědek nepochyboval o tom, že je nevinen. Trestní stíhání mu výrazně ublížilo, měl značné finanční problémy, musel splácet hypotéku na dům a myslí, že měl syna na studiích, který z tohoto důvodu musel i studia přerušit.

Svěděk I [REDACTED] P [REDACTED] při své svědecké výpovědi uvedl, že žalobce zná od roku 2008, [REDACTED].
Informace o žalobci se roznesly mezi kolegy a pohled na něho byl spíše přes prsty. Žalobce se

zmínil o tom, že má zdravotní problémy a bylo to i na něm vidět, že se to promítlo do jeho zdravotního stavu.

Svěděk B. D. při své svědecké výpovědi uvedl, že žalobce zná asi 15 let, setkávali se spolu. Perfektně si plnil pracovní povinnosti, byl přátelský a kolegiální, měl dobré vztahy i v rodině. Trestní stíhání ho velmi poškodilo, ať už profesně, kdy byla narušena jeho kariéra, svědek si myslí, že žalobce by byl nyní. V rodině též došlo k narušení studia jeho dvou synů, jeden snad musel studium přerušit. Mělo to na něho také ekonomický dopad, neboť došlo ke snížení jeho finančního ohodnocení. Trestní stíhání a postavení žalobce mimo službu na něho mělo značný společenský dopad, v době zahájení trestního stíhání zastával velmi důležitou pozici, a pokud by nebyl trestně stíhán, tak by postupoval v kariérním žebříčku. Svědek nevěřil tomu, že by se žalobce něčeho takového dopustil, ale spousta lidí se se žalobcem nechtěla stýkat, jednak aby na ně nedopadl stín podezření, nebo se jednoduše báli.

Svěděk M. M. při své svědecké výpovědi uvedl, že žalobce zná asi od roku 2005, oba jsou, svědek pracuje ve a žalobce vždy pomáhal organizovat. se o trestním stíhání žalobce povídalo, kde kdo o tom věděl. Svědek ještě s několika kamarády měli dojem, že se od žalobce všichni odtáhli, on však byl velmi čestný, a oni tomu, co se říkalo, nevěřili a snažili se se žalobcem udržovat kontakt. Žalobce nesl to obvinění a trestní stíhání těžce, působil jako depresivní člověk, nesmířil se s tím, co je proti němu vedeno, svědek se mu snažil pomáhat v psychologické oblasti. V roce 2012 také těžce onemocněl jeden z jeho synů, což žalobci také neprospělo. Je objektivně prokázáno, že stres má vliv na zdraví člověka, může způsobovat. Žalobce je nyní rozvedený a celá tato kauza měla určitě na jeho rodinu velký vliv. V době trestního řízení byl žalobce v

Svěděk L. K. při své svědecké výpovědi uvedl, že je synem žalobce. Pro svědka to začalo domovní prohlídkou a prohlídkami jiných prostor, u kterých byl přítomen, bylo to pro něho dost nepříjemné. Žalobce byl sesazen ze své funkce, s penězi šel dolů a pro svědka to byl i jeden z důvodů, proč ukončil vysokoškolské studium v. Museli také prodat nějaký majetek. Do té doby žalobce aktivně sportoval, poté se uzavřel do sebe, chodil maximálně na nějaké procházky. Každý v rodině se uzavřel do sebe a rodina se tak stala nefunkční, bylo to zvláštní soužití. Jeho bratr R. prodělal a svědek se domnívá, důvodem této nemoci mohly být i veškeré tyto události. O trestním stíhání žalobce se dozvědělo hodně lidí.

Svěděk V. K. při své svědecké výpovědi uvedl, že je synem žalobce. Kariérní postup žalobce byl zastaven, v té době měl vysokou hypotéku, nebylo to nic příjemného. Poté, co se tato věc začala medializovat, tak se to dozvěděli i ostatní lidé. R., nejmladší ze sourozenců, to nesl nejhůře, uzavřel se do sebe, komunikoval jen s mamkou, Všichni to nesli velmi špatně, matka

vše dávala za vinu otci, špatně to nesla i babička. Svědek někdy musel žalobci půjčovat peníze.

Podle § 1 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci. Podle § 2 cit. zák. odpovědnosti za škodu podle tohoto zákona se nelze zprostit.

Podle § 5 zák. č. 82/1998 Sb. stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena a) rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, b) nesprávným úředním postupem.

Podle § 7 odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb. právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím mají účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda.

Podle § 8 odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb. nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.

Podle § 31a odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odst. 2 téhož ustanovení zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo.

Soud posoudil předmětnou věc podle § 5 písm. a), § 7 odst. 1, § 8 odst. 1 a § 31a odst. 1, 2 zákona č. 82/1998 Sb., když se žalobce po žalované domáhá zaplacení zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve výši 6,425.000,- Kč, která mu měla vzniknout nezákonným trestním stíháním vedeným u Městského soudu v Praze pod sp. zn. [REDAKCE]. Žalobce u žalované svůj nárok na náhradu nemajetkové újmy uplatnil ve smyslu § 14 odst. 1, 3 zákona č. 82/1998 Sb., věc tak může být projednána před soudem (§ 15 odst. 2 zák. č. 82/1998 Sb.).

V řízení bylo prokázáno, že usneseními Policie České republiky, Útvar odhalování korupce a finanční kriminality, Služby kriminální policie a vyšetřování ze dne 10. 8. 2007, [REDAKCE], ze dne 8. 4. 2008, č.j.: [REDAKCE] a ze dne 16. 5. 2008, č.j. [REDAKCE] bylo podle § 160 odst. 1 tr. řádu zahájeno trestní stíhání žalobce jako obviněného z trestného činu podvodu podle 250 odst. 1, 3 písm. b) trestního zákona (následně překvalifikováno na trestný čin porušování povinnosti při správě cizího majetku

podle § 255 odst. 1 trestního zákona) a z trestných činů porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1 a § 255 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákona. V řízení bylo dále prokázáno, že žalobce byl podle § 226 písm. b) trestního řádu zproštěn obžaloby rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 27. 3. 2013, č.j. [REDAKCE] Usnesení o zahájení trestního stíhání podle § 160 odst. 1 tr. řádu je nezákonným rozhodnutím ve smyslu § 8 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. v případě, kdy trestní stíhání neskončí pravomocným odsouzením (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 31. 3. 2003, sp. zn. 25Cdo 1487/2001). V daném případě byl žalobce obžaloby zproštěn, čímž je dána odpovědnost žalované za nemajetkovou újmu vzniklou žalobci z titulu vydání nezákonného rozhodnutí dle § 31a odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb.

Soud se zabýval dále tím, zda je dostačujícím zadostiučiněním za nemajetkovou újmu způsobenou žalobci nezákonným rozhodnutím konstatování porušení práva nebo zda mu náleží zadostiučinění v penězích (§ 31a odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb.). Při stanovení formy či výše zadostiučinění soud vychází především z povahy trestní věci, z délky trestního řízení a následků způsobených trestním řízením v osobnostní sféře poškozeného, přičemž přihlédne i k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. Kritéria uvedená v § 31a odst. 3 zákona č. 82/1998 Sb. se nepoužijí, neboť se týkají výlučně stanovení odškodnění v případě nesprávného úředního postupu spočívajícího v porušení práva na projednání věci v přiměřené lhůtě (viz např. rozsudky Nejvyššího soudu ČR ze dne 27. 6. 2012, sp. zn. 30Cdo 2813/2011 nebo ze dne 21. 8. 2012, sp. zn. 30Cdo 2256/2011).

Žalobce byl nejprve od [REDAKCE] do [REDAKCE] stíhán, tj. 2 měsíce, pro podezření ze spáchání trestného činu podvodu spáchaného formou spolupachatelství podle § 9 odst. 2 k § 250 odst. 1, 3 písm. b) trestního zákona, za který bylo možné v případě vydání odsuzujícího rozsudku uložit žalobci trest odnětí svobody v trvání 2 – 8 let. Takto vysoký trest žalobci hrozil pouhé dva měsíce, neboť dne 19. 10. 2007 byla trestná činnost překvalifikována na trestný čin porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1 trestního zákona, za který by bylo možné uložit trest odnětí svobody v trvání 6 měsíců až 5 let, tedy trest podstatně nižší. Vzhledem k tomu, že žalobce byl do té doby bezúhonný a jeho podíl na trestné činnosti vedle hlavního obžalovaného a nakonec i odsouzeného plk. Ing. F. [REDAKCE] Š. [REDAKCE] byl zanedbatelný (v případě žalobce se jednalo o nedbalostní formu zavinění), mohl důvodně předpokládat, že v případě odsouzení by mu byl uložen trest při spodní hranici trestní sazby a podmíněný. Žalobce byl obžaloby zproštěn při prvním rozhodování soudu I. stupně dne 27. 3. 2013, rozsudek nabyt právní moci dne 19. 6. 2013. Tyto důvody, jakož i to, že žalobce byl stíhán na svobodě, svědčí pro závěr, že konstatování vydání nezákonného rozhodnutí je dostačující formou zadostiučinění za nemajetkovou újmu.

Délka trestního řízení, které trvalo od 13. 8. 2007 (kdy bylo žalobci doručeno usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 10. 8. 2007) do 19. 6. 2013, tj. 5 let a 10 měsíců, byla s ohledem na veškeré rozhodné skutečnosti zcela přiměřená (nejprve bylo prováděno vyšetřování policejním orgánem a následně byla věc projednávána u Městského soudu v Praze, jednou rozhodoval i Vrchní soud v Praze, avšak pouze o stížnosti proti rozhodnutí procesní povahy), věc byla poměrně složitá po skutkové i právní stránce (z tohoto důvodu

předseda soudu prodloužil lhůtu k nařízení hlavního líčení), když bylo prováděno velké množství listinných důkazů (soudy se musely též vypořádat s obsáhlými vnitřními předpisy Ministerstva obrany), byly prováděny domovní prohlídky a prohlídky jiných prostor, byla podávána odborná vyjádření a vypracovány znalecké posudky a bylo vyslycháno větší množství svědků, tyto důkazy bylo nutné následně posoudit jednotlivě a též ve vzájemné souvislosti a učinit z nich správný skutkový závěr, průtahy v řízení nebyly zjištěny žádné). Následně se soud musel zabývat tím, který trestní zákoník na jednání obžalovaných aplikovat, který je pro ně příznivější. Průtahy v řízení nebyly zjištěny žádné. Ačkoliv délka řízení byla s ohledem na veškeré okolnosti případu přiměřená, žalobce byl vystaven stresu a nejistotě jak a kdy jeho trestní stíhání skončí po dobu téměř šesti let (na délce řízení se sám nijak nepodílel, s orgány činnými v trestním řízení spolupracoval, účastnil se všech hlavních líčení), navíc věc byla značně medializována téměř všemi celostátními deníky, jakož i veřejnoprávní televizní stanicí a rozhlasem, a bulvarizována jednou nejsledovanější soukromou televizní stanicí. Tyto skutečnosti svědčí pro přiznání zadostiučinění za nemajetkovou újmu v penězích, ačkoliv soud nemohl přehlédnout to, že žalobce po zproštění obžaloby odmítl nabídku od novináře, který nabídl žalobci, že o celé věci a o žalobci napíše a publikuje příběh v celostátním periodiku, což žalobce odmítl s odůvodněním, že nestojí o omluvu mezi inzeráty. Dle názoru soudu by právě omluva, ať již od státu nebo od médií, měla být pro poškozené tou největší satisfakcí za morální újmu, kterou odčinit penězi zpravidla není možné. S ohledem na toto odmítnutí žalobce již soud peněžité zadostiučinění za nemajetkovou újmu z důvodu medializace jeho trestního stíhání nezvyšoval.

Povaha trestné činnosti (trestný čin proti majetku), pro kterou byl žalobce stíhán, zpravidla nepůsobí přílišné společenské odsouzení stíhaného, jak by tomu mohlo být v případech trestního stíhání pro trestný čin proti životu a zdraví, proti svobodě a lidské důstojnosti nebo hrubě narušující občanské soužití, apod. V tomto případě byl však žalobce trestně stíhán pro skutek, kterého se měl dopustit ([REDACTED]), [REDACTED] jak vyplývá z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 3. 2013, č.j. [REDACTED]) [REDACTED] kdy jeho trestní stíhání bylo výrazným způsobem medializováno.

Každé trestní řízení negativně ovlivňuje osobní život trestně stíhaného, na kterého je sice do okamžiku právní moci meritorního rozhodnutí třeba pohlížet jako na nevinného, avšak samotný fakt trestního stíhání je zátěží pro každého obviněného (náleží Ústavního soudu ze dne 31. 3. 2005, sp. zn. I. ÚS 554/04). Již samotné trestní stíhání výrazně zasahuje do soukromého a osobního života jednotlivce, do jeho cti a dobré pověsti, a to tím spíše, jedná-li se o obvinění „liché“, což je posléze pravomocně stvrzeno zprošťujícím rozsudkem soudu, podle něhož se skutek, z něhož byl jednatel obviněn a obžalován, nestal, případně nebyl trestným činem (náleží Ústavního soudu ze dne 17. 6. 2008, sp. zn. II. ÚS 590/08). Forma a případná výše zadostiučinění nesmí být v rozporu s obecně sdílenou představou spravedlnosti, tj. její přiznání je nad rámec konstatování porušení práva namísto pouze tehdy, jestliže by se z hlediska obecné slušnosti poškozenému satisfakce skutečně mělo dostat (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 27. 6. 2012, sp. zn. 30Cdo 2813/2011).

Trestní stíhání žalobce zasáhlo zejména v jeho profesním a rodinném životě. Všichni vyslechnutí svědkové, o jejichž věrohodnosti nemá soud důvod pochybovat, shodně vypověděli, a jejich výpovědi byly podpořeny i listinnými důkazy, že z důvodu trestního stíhání byl žalobce [redacted] kde nemohl dokončit započaté projekty, nadále jednat s mezinárodními partnery, mohl plnit jen jednoduché úkoly, nemohl pokračovat v kariérním růstu a byla mu vyplácena pouze 50 % složka platu bez nároku na odměny. Svědek O [redacted] D [redacted] uvedl, že [redacted]. Svědek J [redacted] B [redacted] uvedl, že [redacted], ale i osobního života, pobírá se tam asi pouze 50 % příjmů. Svědek B [redacted] D [redacted] uvedl, že trestní stíhání žalobce velmi poškodilo, ať už profesně, kdy byla narušena jeho [redacted] kariéra, žalobce by nyní pravděpodobně byl v [redacted] ale mělo to na něho také ekonomický dopad, neboť došlo ke snížení jeho finančního ohodnocení. Svědek J [redacted] D [redacted] uvedl, že trestní stíhání žalobce poškodilo [redacted], měl vysoké ambice a měl, jak se říká, našlápnuto. Všichni svědkové se shodli na tom, že žalobce je čestný a pracovitý člověk, perfektně si plnil pracovní povinnosti, byl přátelský, kolegiální, měl dobré vztahy i v rodině. Svědkové též shodně vypověděli, že po zahájení trestního stíhání se žalobce stal depresivní, nesl to vše velmi těžce, v armádě se od něho téměř všichni odvrátili, rozpadlo se mu manželství. Listinnými důkazy a výslechem syna žalobce I [redacted] K [redacted] bylo prokázáno, že žalobce v průběhu trestního stíhání, kdy pobíral pouze polovinu svého původního platu, neměl dostatek finančních prostředků na zabezpečení rodiny, proto prodal část svého nemovitého majetku a [redacted]. Svědek I [redacted] K [redacted] též uvedl, že ukončil studium na vysoké škole a pracoval, aby nezatěžoval rodinný rozpočet a mohl i sám do něho přispívat, svědek V [redacted] K [redacted] uvedl, že žalobci (svému otci) musel někdy půjčovat peníze. Ačkoliv nebyla bezpečně prokázána přímá příčinná souvislost mezi rozpadem manželství žalobce a jeho trestním stíháním, [redacted] lze důvodně usuzovat, že trestní stíhání bylo jistě jednou z více různých příčin. Naopak nebyla prokázána příčinná souvislost mezi [redacted] onemocněním syna žalobce R [redacted] K [redacted] a trestním stíháním žalobce. Stres má jistě negativní vliv na zdraví člověka, nicméně přímá souvislost se vznikem [redacted] nebyla dosud v odborných kruzích prokázána (na tom nic nemění názory některých lékařů, jejichž odborné články byly též provedeny k důkazu).

Pro výše uvedené skutečnosti dospěl soud k závěru, že konstatování nezákonnosti trestního stíhání není dostačujícím zadostiučiněním za nemajetkovou újmu vzniklou žalobci vydáním nezákonného rozhodnutí, a to zejména s ohledem na zásahy do jeho profesního a rodinného života, proto má shodně se žalovanou za to, že je na místě přiznat zadostiučinění v penězích. Žalobce se domáhá náhrady nemajetkové újmy ve výši 6,425.000,- Kč. Tato částka se však zcela vymyká rozhodovací praxi českých soudů v obdobných případech a ani nemá jakoukoliv oporu v provedeném dokazování. V obdobných případech (obdobná délka trestního řízení, obdobná hrozba trestu, stíhání poškozeného na svobodě, obdobné zásahy do osobnostní sféry poškozeného) je soudy v České republice přiznáváno zadostiučinění v řádech desetitisíců až sta tisíc korun českých. Žalobce byl sice zasažen ve svém profesním životě, nicméně nelze přehlédnout to, že se již v dubnu 2014 vrátil na své původní místo a že rozdíl

v příjmu, [REDAKCE] a který by jinak pobíral, mu byl již doplacen. Trestní stíhání tak neznamenalo konec profesního života či kariérního růstu žalobce v armádě, spíše jeho pozastavení. Není také vyloučeno, že žalobce bude [REDAKCE]

Pro výše uvedené skutečnosti dospěl soud k závěru, že přiměřeným zadostiučiněním za nemajetkovou újmu je částka 200.000,- Kč. Vzhledem k tomu, že žalovaná žalobci již zaplatila částku 75.000,- Kč, uložil soud žalované povinnost zaplatit žalobci 125.000,- Kč, včetně požadovaného zákonného úroku z prodlení, který je odůvodněn § 1968 odst. 1 věty první a § 1970 zák. č. 89/2012 Sb. a § 2 nařízení vlády č. 351/2013 Sb. (viz stanovisko občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu České republiky ze dne 13. 4. 2011, sp. zn. Cpjn 206/2010, dle kterého má poškozený právo na úrok z prodlení ode dne následujícího po uplynutí lhůty šesti měsíců poté, kdy nárok na náhradu přiměřeného zadostiučinění uplatnil postupem podle § 14 zákona č. 82/1998 Sb.). Žalobce svůj nárok na náhradu nemajetkové újmy uplatnil u žalované dne 6. 9. 2013, šestiměsíční lhůta uplynula dne 6. 3. 2014, v prodlení tak byla od 7. 3. 2014. Lhůtu k plnění stanovil soud odlišně od § 160 odst. 1 o.s.ř. z důvodu nemožnosti rychlejšího provedení platby z technických důvodů (výrok I.).

Ve zbývající části, kterou se žalobce po žalované domáhal zaplacení 6,300.000,- Kč s 8,05 % úrokem z prodlení p.a. z této částky od 7. 3. 2014 do zaplacení, soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (výrok II.).

Pouze pro úplnost soud dodává, že ačkoliv žalobce ve své žalobě jednotlivé nároky na náhradu nemajetkové újmy rozdělil [REDAKCE]- Kč za poškození dobré pověsti žalobce profesní na národní i mezinárodní úrovni a za zničení kariéry [REDAKCE]- Kč za poškození osobní pověsti žalobce a jeho rodinných příslušníků, [REDAKCE]- Kč za strádání rodiny, pocity viny a osobního selhání, 1,500.000,- Kč za zhoršení zdravotního stavu žalobce a jeho rodinných příslušníků), soud vycházel z toho, že předmětem řízení je jeden nárok na náhradu nemajetkové újmy, která vznikla žalobci ve všech sférách jeho života z titulu nezákonného trestního stíhání.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 3 o.s.ř. za použití § 151 odst. 1 o.s.ř., podle něhož i když měl účastník ve věci úspěch jen částečný, může mu soud přiznat plnou náhradu nákladů řízení, měl-li neúspěch v poměrně nepatrné části nebo záviselo-li rozhodnutí o výši plnění na znaleckém posudku nebo na úvaze soudu. V souzeném případě záviselo rozhodnutí o výši plnění na úvaze soudu, proto soud přiznal žalobci náhradu nákladů řízení v plné výši, a to za náklady právního zastoupení částku 35.150,50 Kč, která sestává z 8 účelně vynaložených úkonů právní služby po 3.100,- Kč a z 1 úkonu právní služby po 1.550,- Kč (příprava a převzetí zastoupení, podání žaloby soudu, částečné zpětvzetí žaloby, účast na jednání před soudem dne 26. 10. 2015 od 13:00 hod. do 15:15 hod., dne 26. 1. 2016 od 9:00 hod. do 11:15 hod., dne 4. 4. 2016 a při vyhlášení rozsudku dne 13. 4. 2016 ve smyslu § 6 odst. 1, § 7, § 9 odst. 4 písm. a) a § 11 odst. 1 písm. a), d), g), odst. 2 písm. f) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen „AT“), 9 režijních

paušálů po 300,- Kč podle § 13 odst. 1, 3 AT a 21 % DPH ve výši 6.100,50 Kč. Jejich zaplacení uložil neúspěšné žalované ve lhůtě patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku (odlišně od § 160 odst. 1 o.s.ř. z důvodu nemožnosti rychlejšího provedení platby z technických důvodů), k rukám zástupkyně žalobce dle § 149 odst. 1 o.s.ř. (výrok III.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do patnácti dnů ode dne jeho doručení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí (exekuci).

V Praze dne 13. dubna 2016

Mgr. Markéta Jirásková, v. r.
soudkyně

Za správnost vyhotovení:
Bc. Hana Novotná